

FOAIA POPORULUI

CEA MAI VECHIE FOAIE POPORALĂ, ÎNFIINȚATĂ ÎN ANUL 1892

„7 corali, poporul
ca în sală, rătăciți...“
— Iulia

Apare în fiecare Duminică
sub direcția unui comitet

Inscrisă în Reg. Publ. la Tribunalul Sibiu sub Nr. 67-1943.

Organ al Asociațiunii „Astăzi”

Redactor responsabil: Nic. Nicoară-Dobârceanu

Redacția și Administrația:
SIBIU, Str. Șaguna 6. Telefon 83/A

Texta poștală plătită în numerar, conform aprobării Nr. 95.646/1943

PRONIA CEREASCĂ

Sunt oameni cari nu cred că Dumnezeu se amestecă în viața omenească și în curgerea istoriei. Ei poate mai cred că Dumnezeu a creiat lumea, dar apoi, spun ei, a lăsat-o de capul ei și nu se mai interesează de ea.

Legea creștină ne învață, însă, că Celatotputernic nu e numai ziditorul lumii și al omului, ci și ține lumea, o chivernisește. Noi îl numim „Tatăl atotfinătorul”, și știm că dacă El nu ar păstra-o cu legile ce i-a dat, lumea s'ar întoarce în nimicul din care a fost zidită.

La o mai ușoară judecată s'ar părea, uneori, că Dumnezeu nu se amestecă în viața omenească și a popoarelor. Nu avem răbdare să așteptăm și să judecăm după ce un lucru sau un eveniment istoric, este isprăvit, ci în totul lui, văzând lucruri și fapte pe cari nu le înțelegem, ni se pare că Dumnezeu a uitat de oameni. Vedem cum cei nelegiuți trăesc bine, și cei drepti ajung în grele suferințe, că binele este biruit de rău și dreptatea de nedreptate. Și zicem: ce folos că suntem buni și drepti, umiliți și plini de răbdare, dacă în lume birue păcatul nu virtutea.

E nevoe, însă, să așteptăm cu judecata până la sfârșit, până la isprăvirea unei lucrări, pentru a nu greși în gândurile noastre. Căci încă niciodată cel nelegiuit n'a rămas deasupra până la sfârșit, și păcătosul nepedepsit. Fie că e vorba de un om singuratic, fie de un popor întreg. Dumnezeu a lăsat pe om cu voința liberă, să poată face binele sau răul, dar în aceeași vreme a statornicit și pedepse celui ce face răul.

Tot asemenea și pe neamurile lumii: pot fi pline de virtuți sau nelegiuți, dar acestea din urmă și-au luat totdeauna pedeapsa lor ca o dovadă nezdruccinată că Dumnezeu se amestecă în viața omului și a popoarelor, dar atunci când știe El că trebuie, când s'a împlinit măsura răului.]

„Tot cel ce se înalță se va umili, și ce se umilește se va înalța”, ne-a spus Mântuitorul. Iar în Scriptură citim: „Cobori-va pe cei puternici (dacă sunt nelegiuți) de pe scaune și va înalța pe cei umiliți”.

În primul război mondial numai la sfârșitul lui s'a arătat „degetul lui Dumnezeu”. În decursul lui mulți s'au crezut puternici și au făcut nelegiuiri, dar la sfârșit a eșit luminoasă dreptatea popoarelor și țărilor mici și umilite de cei puternici, și s'au putut întemeia state naționale. Cei umiliți au fost înalțați.

Să așteptăm cu răbdare cu judecata noastră și acum, până la sfârșitul războiului. Dacă și până acum cotropitorii puternici au fost alun-

Infrățirea popoarelor

Se speriază, din multe părți, că după războiul de acum va urma o mai strânsă înfrățire între țările și popoarele lumii. Oricât ar încerca o parte dintre oameni să pună la o parte: între „vechituri” creștinismul cu Evanghelia lui, omenirea se convinge mereu, după fiecare mare nenorocire, că pentru a ajunge la „pace pe pământ” și la „bună-voire între oameni” nu există alt drum decât cel arătat de Mântuitorul. Adică „ce ție nu-ți place altuia nu-i face”, urmând porunca evanghelică: „Să iubești pe deaproapele tău ca pe tine însuși”. Să călcăm pe egoismul, lăcomia și toate patimile omenesti, și să trăim în frăție, fie că suntem oameni singuratici, fie că suntem țări și popoare.

Evanghelia creștinismului recunoaște și învață egalitatea între oameni și neamuri. Dreptul la viață proprie a fiecăruia și la libertate în marginile legilor naturale, dumnezeiești și civile. „Mergând în toată lumea învățați toate popoarele” a poruncit Mântuitorul apostolilor săi. Fie popoare mici, fie mari, fie sărace sau bogate, civilizate sau sălbatice — toate au dreptul să cunoască aceeași învățătură dumnezeiască, și să trăiască o viață omenească, fiindcă toate sunt zidite de Dumnezeu, și-au pe El ca Tată, iar pe Domnul Isus ca Mântuitor și Răscumpărător.

Adevărul acesta al Evangheliei e singurul și cel mai puternic temelie al adevăratei înfrățiri între popoarele lumii și al păcii între țări. Fără de el nu se poate clădi nimic statornic prin tratatele de pace.

Cine, om întreg fiind, nu ar dori, din tot sufletul, înfrățirea popoarelor? E strigătul și oftatul Evangheliei de aproape două mii de ani.

Dar popoarele lumii, pentru a se înfrăți cu adevărat, trebuie să înțeleagă toate, fie mari, fie mici, că în această înfrățire nu se poate intra decât cu sinceritate și inimă curată. Adică: să recunoască fiecare și să voiască libertatea și dreptatea altor neamuri. Căci dacă lozınca înfrățirii neamurilor va fi numai un paravan, un ascunziș, pentru ca cele mari și tari să se poarte cum vor voi, după interesele lor singure și după patimile lor, cu cele mici; dacă „înfrățirea”, nu ar fi decât o vorbă goală pentru a dezarma și mai mult popoarele mici, această dorință și acest ideal omenesc al păcii statornice prin înfrățire, nu va putea fi atins nici după războiul de acum. Numai bună-voirea sinceră între oameni și țări, — cu respectarea dreptății și a libertății tuturor, numai adevărata înfrățire în înțeles vrednic poate aduce pacea pe pământ.

Criza vieții politice în Europa

Situația din România

Când scriem aceșie șire, telegramele din diferitele state europene, eliberate de sub ocupația germană, lasă să se înțeleagă, că această eliberare n'a fost urmată de zile liniștite și de o viață de înfrățire între popoarele conlocuitoare. Dimpotrivă! Belgia abea eliberată și ea de ocupația germană, este cuprinsă în vâltoarea unor grave frământări politice, cari s'au dus atât de departe încât ele au dat naștere la încercări între fiii aceluiaș neam, pentru că unii voiesc un fel de viață politică, iar ceilalți o altă formă de conducere. În același situație se află Grecia și nu mai puțin Italia, unde guvernul dlui Bonomi a demisionat...

Dintre toate țările europene eliberate de sub regimurile dictatoriale singură Franța — așa se spune — ar fi putut să pășească cu pași mai hotărâți și nestingheriți pe calea reînnoșării

sale într-o viață de regim democratic pus în slujba intereselor obștești.

Situația din România

După ce a guvernat abea trei săptămâni, echipa ministerială, condusă de d. general adjutant *Constantin Sănătescu*, fără dnii: Iuliu Maniu, C. I. C. Brătianu și Titel Petrescu, s'a văzut nevoită, în cele din urmă, să-și dea demisia în mâinile Suveranului, pentru a se face loc alteia, care va putea să facă față actualelor împrejurări.

În momentele de față la București se continuă cu consultările pentru alcătuirea noului guvern, sarcină cu care a fost încredințat d. general Rădescu, șeful Marelui Stat Major.

Rămâne să vedem cum va fi alcătuită noua grupare ministerială și cum anume ea va putea să deslege problemele de natură internă și externă ce se pun României.

Grijiți de creșterea copiilor!

Neamul românesc trece astăzi prin mari ceasuri istorice.

gați din atâtea țări ale Europei, să credem cu tărie că Dumnezeu n'a uitat omenirea și va răsplăti fiecăruia după faptele lui.

ION AGARBICEANU

Greutățile, din zi, în zi, își aruncă povara lor pe umărul Românilor, din toate unghiurile țării.

Nu este, însă, acum pentru prima dată, când poporul nostru trebuie să străbată astfel de vremuri. Am trăit noi clipe mai grele ca cele de astăzi,

(Continuare în pag. 4-a)

Cu nădejde în viitor

Popoarele cele mai mari ale lumii, țările cele mai puternice, par hotărâte să întemeieze un viitor mai bun pentru toate neamurile, mici sau mari, fără deosebire. Glasuri autorizate, conferințe, consfătuiri între conducătorii țărilor mari, vestesc neîntrerupt că pacea lumii și dreptul la viață a popoarelor trebuie asigurate, după isprăvirea prăpădului de acum, în așa măsură ca să nu mai fie în putință atacurile înarmate ale celor tari.

Jertfele aduse în cele două războaie mondiale, și cari se aduc încă, au îngrozit pe toată lumea. Oricine poate vedea, că dacă nu s'ar reuși la conferința de pace să se asigure așezarea unei păci durabile, omenirea ar merge cu pași repezi la prăbușire, dimpreună cu toate bunurile civilizației pe cari le-a câștigat, prin zăroaba de sute de ani, a celor mai buni dintre oameni. Și, în asemenea caz, existența omenească nu ar mai avea niciun rost.

Nădejdea într'un viitor mai bun e singura tărie care poate aduce jertfele de azi pe câmpurile de luptă și la spatele lor, de toți locuitorii țărilor însângerate și devastate de războiul îndelungat. Gândul și voința de a țări pentru urmașii noștri cel puțin, alte condiții de viață, și asigurarea muncii rodnice în pace statornică, ne dă răbdare să purtăm pe umerii îngârboviți greutățile de azi.

Să credem cu tărie în minunea ce o așteptăm cu toții, căci neamul omenesc nu-i lăsat de Dumnezeu pe pământ să se măcelărească și să dărâme mereu ce a creiat cu atâta trudă, ci să trăiască în frăție și să muncească având asigurată liniștea necesară muncii, și să se poată bucura de roadele trudei sale sub soare.

Pentru a se ajunge la acest rezultat, e nevoe ca popoarele mari ale lumii să se înțeleagă între ele și să asigure dreptul la viață și neatârnat și a neamurilor mici, făcându-le și lor dreptate. Și mai este de lipsă ca țările cele mari și puternice să rămână unite în bună înțelegere și după războiu. Căci, e știut de toți, războaiele cele mari nu s'au născut din neînțelegerile neamurilor mici, ci ale celor mari. Ele au dus apoi în războiu și țările mici.

Să sperăm că această înțelegere între cei mari să rămână statornică, să se poată întemeia o pace pe poruncile legii morale și ea să fie păstrată tot prin observarea acestor porunci, căci alt temei de pace nu există.

! „Cine-și rupe singur lanțul — scapă de robie!” !

DUMINECA IN SAT LA NOI

Pe

urmele

Domnului

Fiii Celui Preaînalt

Prin porunca iubirii și a dușmanilor noștri, tăcând bine celor ce ne fac nouă rău, Mântuitorul a voit ca toți cei ce vor crede în El și se vor numi creștini, să ajungă până la culmile desăvârșirii sufletești, pentru a se

putea numi, pentru a putea fi ca adevărat fiii Celui Preaînalt, care plouă și rășare soarele peste cei buni și peste cei răi, fără deosebire.

Dumnezeu ar putea, pe toată dreptatea, să pedepsească, în fiecare clipă, pe cei păcătoși, îndată după săvârșirea păcatului, să oprească binele dela cei ce-i calcă legea, dar el, în nenăsurata Sa iubire de oameni „nu dorește moartea păcătosului ci să se întoarcă și să fie viu”. De aceea așteaptă îndetung pocăința celor greșiți, alergă după ei să-i mântue, cum știm din pilda fiului rătăcit sau a oaiiei celei pierdute.

Mântuitorul ne poruncește să mergem pe urmele Lui, să lucrăm cum a lucrat El pe pământ, nu numai pentru a ne deosebi de păgâni, ci pentru a ajunge fiii Părintelui Cereș, în care El să recunoască pe frații Mântuitorului.

Domnul ne cheamă nu numai la o mare desăvârșire sufletească, ci și la o nespusă cinste, aceea de a putea numi cu adevărat fiii săi. De bună seamă drumul acesta al desăvârșirii, cum am văzut în numărul trecut, e strămt, săinos și greu pentru firea omenească slabă și înclinată spre păcat. De aceea în legea veche nici nu putea fi vorba de iubirea dușmanului, de a întoarce cu bine răul ce ți-l poate face altul. Numai cu puterile lui omul pământean nu ar putea ajunge niciodată la asemenea înălțime a desăvârșirii sufletești.

Dar în legea nouă, în creștinism, noi nu suntem lăsați singuri, pe puterile noastre, pentru a bate drumul desăvârșirii. Mântuitorul nu ne-a dat numai porunca iubirii dușmanului, ci ne-a lăsat și ajutor peste fire, grația sau darul dumnezeesc, pentru a putea urca asemenea culmi ale binelui.

În aceasta se deosebește fundamental creștinismul de toate celelalte religii și învățături morale: că ne dă ajutor să putem și țineți poruncile. Sfaturile și îndemnurile morale bune chiar porunci înalte, au dat destui oameni cuminiți și întemeietori de religii. Dar ei nu au dat poruncile, mulțumindu-se cu atât, căci putere de unde să le și țină n'au avut de unde da oamenilor. Când le-a venit sorocul, s'au călătorit din lumea asta, ca și alți muritori, și și-au lăsat învățaceii fără nici un ajutor, să se descurce singuri cum vor putea în ținerea poruncilor. Na tot așa a făcut Mântuitorul. El fiind nu numai un om, ci și Dumnezeu adevărat în aceeași persoană, a cunoscut și slăbiciunile omului, și i-a putut da și putere dumnezească să birue aceste slăbiciuni și să se ridice până la înălțimea de a fi el însuși Celui Preaînalt.

Puterea acestei desăvârșiri El ne-a lăsat-o în sf. Taine, și se numește dar dumnezeesc, sau grația dumnezească. Astfel omul păcatului când se face creștin prin sf. Botez, se „naște a doua oară din apă și din spirit”, adică din darurile Duhului Sfânt, care este grația stințitoare. Când primește sf. Taină a mirului, creștinul capătă putere de a fi cu adevărat „uns” al Domnului, ostaș birăitor în ținerea poruncilor Lui. Prin sf. Spovedire creștinul se curăță de păcatele care-i slăbesc voința de a face binele, și primește putere nouă de a se război cu păcatul. Prin sf. Cuminecare, prin „pânea care s'a

CALENDARUL SĂPTĂMÂNII

Luna Decembrie

Dum. XXVII. d. Rus. Ev. Lu. XVIII. 18-27. Gl. 2. Sf. 5

Luni	11 C. Daniil sf.
Marți	12 † P. Spiridon
Mierc.	13 M. Eustratie
Joi	14 M. Tirs și soții
Vineri	15 † M. Eleuterie
Sâmb.	16 Pr. Agheu
Dum.	17 Pr. Daniil

Dum. Strâm. Ev. Luca XVI. 16-24. Gl. 3. Sf. 6.

Soarele

1 Dec. răs. 7 ore 31 m. Ap. 4 ore 7 m.
15 Dec. răsare 7 ore 45 m. Ap. 4 ore 37 m.

Mersul vremii

(După calendarul pe 140 ani)

1-4 ninge, 5-16 cald, senin și frig, 17 cu soare, 18 senin și vânt, 19-21 bine, 22-26 nor și cald, 27-28 bine, 29-30 ninge, 31 nor.

ZODIACUL

Luna Decembrie cade în zodia Tașului.

Bărbații născuți în această zodie sunt vrednici, umblă după măriri, cam triști și îngândurați, de cugetul

frământat adânc. Doresc să fie cât mai sus.

Femeile sunt chipeșe, cu fumuri, umblând după găteți și petreceri. Au cursul de a fi cam „zurii”, măcar că nu vor să arate.

Catârul

La un boier, odată, cu caii într'un rând, La ieslea cu ovășul, catârul o fost iernând De trai bun, fără gând, cu cei mari la o masă Catârul să mbiuibase.

Cu visuri săci, deșerte, el, capu-și îmbătase Văzându-să la iesle cu caii ținând rost, Să n'numești și zise: măi tatăl meu n'a fost — N'a fost nici când măgaru.

Ci falnic armăsariu!

Apoi stăpânul caii, odată, alergând, Li cășună să vază cu caii într'un rând

Catârul său fugind...

Cu caii, deci îl puse și-i ia la goană, fușă Mereu croind catârul cu'n sbici nă-

prasnici lungă. Dar când ținu catârul cu calul mândru pas? De cai și-acum departe în coadă o fost rămas Și, stând, pe loc, ridică puternicul său glas Și strigă cu amar:

„Acuma văd aievea că-a fost taica măgar!” Că omu-și trage sama de-a rândul numai

când De pragul cel de-asupra cu capul a fost dând.

coborât din Cer”, creștinul își hrănește sufletul cu puterile peste fire ale grației. Și așa în toate cele șapte stinte Taine ale Bisericii..

El nu ne-a „lăsat pe noi ortani” ci e veșnic cu noi, gata să ne ajute, așa că slăbiciunile noastre omenești se pot totuși ca ceara de țafă tocului prin ajutorul harului dumnezeesc. și noi, înoțiți și întineriți în puteri, putem bate cu succes drumul desăvârșirii creștinești.

Dar dacă creștinul nu se roagă, nu tace milostenie, nu se apropie de sf. Taine decât odată pe an, ori nici atunci, e ușor de înțeles că rămâne numai la slabele sale puteri și nu va putea să-și iubească dușmanul, să facă bine celui ce-i tace rău; nu va putea să ajungă pe culmile vieții creștinești și să se poată numi „fiul Celui Preaînalt”.

Pentru desăvârșirea în creștinism avem tântânle darurilor, sf. Taine, lea îndmână. Numai de noi atâră să bem apă vie din aceste tântâni.

Părintele Ion

PENTRU CEASURILE DE ODIHNA

FOIȘOARĂ

Vasile și Grigore

— Dialog din părțile Hunedoarei —

Vasile: (singer în casă) Cine mama pădurii mă pusă să mă'nșor? Nu puteam eu să fiu fără ceartă și fără tărăboi? Numai gura iadului o mai fi ca gura muerii. Toată ziulica îi umblă limba ca coada dela meliță. Ba de câtăva vreme, nu mă mai scoate din „Tândală”. Tândală n'coia, Tândală n'colo! S'aduc dela moară, ba să dau la hoară, să-i cern făină, ba să-i fac de cină. Și ea păpușica, toată ziulica nu face nimica. Așa-ți trebuie frate! Ai adus pe Aghi-uță în casă cu uspăț și cheltuială și acum nu mai scapi de el nici cu maslu.

Grigore: (intră) Noroc mai frate Vasile, D-zeu să-ți dea o doagă.

Vasile: Și ție să-ți dea Prea Sântul o muiere hodoroagă!

Grigore: Auzii că-ți luași nevastă și vin să te grătulez.

Vasile: Ba mai slăbește-mă, că-mi vine să căpiez!

Grigore: Ce-i Vasile, doar nu cumva regreți că te-ai însurat?

Vasile: Ba o nimeream mai bine dacă'n rău m'aș fi'n necat!

Grigore: Ba zău frate, să lăsăm gluma! Eu după cât te văd, mi se pare că nu prea ești mulțumit cu însurătoarea!

Vasile: Mulțumit, hai? Cum vrei să fiu mulțumit dacă mi-am făcut din cap moară de gândaci?!

Grigore: De ce măi Vasile? Că doară D-zeu a rânduit căsătoria? El a făcut omului ajutor ca să aibe cu cine să-și împartă necazul și greutățile vieții.

Vasile: Așa ar trebui să fie, și așa credeam și eu, dar de când am luat pe Leana Girăspartă, la mine se'ntâmplă contrarul! Eu sunt măgarul pe care Leana încarcă tot tarhatul casei, iar ea nici cu degetul nu prinde. Ea-i un fel de ofițer, eu un fel de ordonanță. Și în calitate de ofițer, toată ziulica nu-și mai bagă limba n' teacă, iar eu în calitate de ordonanță, fug toată ziua și alerg până scot limba, și nici așa nu i bine; Tândală fă cutare, Tândală adă sare, Tândală mergi la sapă, Tândală adă apă. Ba-mi mai zice, arzo focul, că sub mine plânge locul! Zice că-s babă bătrână și că dorm cu lucru'n mână! Apoi câte și mai câte dracu le mai ține minte!

Câte zice blestemata, ba-mi mai

face și bucata! Imi trânteste câte-o gafă, de-mi scoate peri albi în ce sfă. Așa zău, măi frate Grigore, eu zic că decât să te mai însori mai bine să te bagi slugă la Tătari!

Grigore: Dar tu nu ști măi Vasile că bărbatul își învață femeia cu nărav? Buna dispoziție a casei atâră de bărbat, fiindcă el e capul!

Vasile: Bărbatul e capul, iar femeia e gatul! Gatul poartă capul încotro vrea el și vorba românilui: Năravul din fire n'are Incuire.

Grigore: Lasă proverbele măi vecine și mai bine gândește-te că două oietri tari, nu fac făină bună. Cine știe ce năzbâții mai faci și tu că femeia ta e așa rea de gură.

Vasile: Toate femeile sunt rele de gură

Grigore: De unde ști tu asta?

Vasile: Fiindcă toate sunt făcute pe un singur calapod. Deosebirea între ele este că una e mai mare, iar alta e mai mică, după mărimea calapoadelor, dar în fond toate au aceeași poveste.

Grigore: Care poveste, măi creștine?

Vasile: Cum? Tu cunoști povestea muerilor? Cică pe când umbla Dumnezeu cu Sfântu Petru pe pământ, s'au întâlnit pe drum cu dracu și cu o femeie, certându-se pentru o pere-

che de cisme. Și dracu era rău de gură, dar femeia îl întrecea! Văzând D-zeu aceasta ceartă fără de sfârșit chemă pe Petru și îi zise: Mergi Petre și pune pace între ei, căci cearta nu este un lucru bun. Petru se duse să îndeplinească porunca sfântă, și îi găsi pe amândoi încăerați de păr. Încercă Sfântul ca să-i împace, dar văzând că nici decum nu-i poate împăca, se mânie și le smulse părul la amândoi, vărându-l într'o tuță de jireapăn ca să nu mai aibe de ce să se încere, și se duse la D-zeu căruia îi spuse isprava lui. Dar lui D-zeu nu-i plăcu isprava lui Petru, îl certă și îi zise: Mergi Petre și pune-le părul înapoi pe cap, căci la femeie nu-i șade bine tunsă și e rușine ca să iasă în lume fără păr. Sfântu Petru se duse din nou ca să îndeplinească porunca sfântă dar din greșală puse părul temei în cap la dracu și părul dracului în cap la femeie. De atunci a rămas povestea că femeia are păr de drac. Mie îmi vine să cred că povestea e adevărată. Tu ce zici?

Grigore: Ha ha ha! Eu nu zic nimic! Mai degrabă zic că vă potrivii amândoi! Și-a găsit sacul pet cull! Dar să lăsăm pe altădată! Mă duc că nu vreau să am ceartă și eu cu ne-asta.

T. Baloșin

VENIȚI SUB STEAGUL „ASTREI”

Pe cine să ascultăm?

Poporul nostru este cunoscut ca un popor înțelept, care, de cele mai multe ori nu are lipsă să-i spună altui ce trebuie să creadă și pe ce drum să meargă, căci îi arată mintea lui limpede. Suntem un neam cu tradiții străvechi dela care nu ne abatem ușor. Aceste tradiții, în ce privește purtarea noastră în lume și în țară, sunt născute din pășunile moșilor și strămoșilor și din experiența zilnică a fiecăruia.

Vorba rămasă din bătrâni că mai aproape e cămașa de trup, ne face să ne încredem mai întâi în noi înșine și în aceia cari sunt dintr'un neam cu noi, și pe cari îi cunoaștem de mult că s'au interesat de binele nostru.

Nu am fost obișnuiți să dăm ascultare oricărui om adus de vânturi, și cu care ne trezim de-odată în sat sau în casă, spunându-ne că a venit să ne arate cum să ajungem la o viață mai bună. Avem simțul nostru de omenie și-l lăsăm să vorbească, dar după ce ne-a părăsit chibzuim bine ce ne-a spus, ne interesăm cine este și căutăm să aflăm motivul care l-a făcut să se aprindă de-odată de dragoste față de noi. Din înțelepciunea nației noastre știm că „nu-i tot aur ce lucește”, și că „para mătăleasă nu pică în gura lui nătăleasă”, că, arume, nicio soartă mai bună nu vine de azi pe mâne, nu ne-o aduce altul de-a gata, ci o câștigăm cu muncă, încredere și jertfă multă.

Avem mai ales acum lipsă să ne folosim de înțelepciunea noastră, de cunoașterea noastră de oameni, pentru că în zilele noastre au răsărit iar, pe toate cărările oameni cari pot să ne ferească dintr'odată, ca și când ar avea în traistă toate bunătățile pământului și putere să le împartă. Trebuie să cercetăm și vom vedea că traista lor e goală, că, dacă au avut

* DESPĂRTĂMINTELE NOASTRE LA LUCRU *

RAPORTUL DESP. „ASTRA” DIN CÂMPIA-TURZII

Activitatea artistică, religioasă și contribuții ale org. corale „Șoimii Carpaților”

Înghețarea organizației corale din Câmpia-Turzii, se păstrează și are continuitate cu toată greutatea vremurilor actuale. Pornită dintr'un elan și pentru a înălța sufletul obștesc pe culmile acordurilor muzicale, organizația aceasta a adus contribuții și momente de trăire a sentimentelor naționale și a cântecului românesc, pretutindeni pe unde a colindat. Corul bărbătesc „Șoimii Carpaților”, Industria Sârmei a devenit un instrument de propagandă națională cu efecte totdeauna satisfăcătoare. La orice afirmație culturală s'au drumetie de propagandă. Vom nota deci în acest raport anual activitatea organizației noastre corale pentru că face parte din activitatea culturală a „Astrei”.

La 29 Iulie 1943, s'a săvârșit sfîntirea bisericii ort. din Călă-și Turda, de către P. S. episcop Nicolae Colan. Organizația corală fiind invitată a participat, dând răspunsurile liturgice cu acest prilej.

În ziua de 30 Iulie 1943, s'a slujit la Câmpia-Turzii punerea pietrei fundamentale (temeliei) bisericii ortodoxe. Slujba a fost oficiată de P. S. Episcop Nicolae Colan, înconjurat de un sobor de preoți Răspunsurile slujbei s'au dat de coriștii org. „Șoimii Carpaților”.

Duminică 31 Oct. 1943, în comuna ceva în ea, au lăsat la ei acasă și au venit numai cu vorbe.

Știm că viața nu poate fi mai bună decât prin virtutea și munca noastră a fiecăruia, ci că cine vrea să ne dea binele cu găleata, fără nicio osteneală, seamănă vânt pentru a ne ațce pe toți să săcerăm furtună.

Moldovenești, s'a ținut comemorarea a 110 ani dela nașterea canonicului blăjan Ioan Micu Moldovan. Coriștii au participat la slujba Te-Deumului oficiat de preoții ortodocși.

La 21 Noemvrie, s'a ținut misiunea culturală a organizației corale în com. Urca. La ora 3 d. m. s'a ținut slujba parastasului Eroilor în biserica parohială și la Școala primară adunarea poporului. Cuvântările rostite au fost încadrate în program artistic.

Șezătoarea literară a grupării „Tribuna” la împlinirea a 25 ani dela 1 Dec. 1918. În cadrul șezătorii dela Turda, s'au executat bucăți muzicale.

La 18 și 19 Dec. 1943, concertul de colinde în colaborare cu Asoc.

județ. a învățătorilor, — executate la Câmpia-Turzii, și Turda.

Sâmbătă și Duminică, 24 și 25 Iunie 1944, concertul coral pregătit îndelung s'a ținut în sala „Muncă și Lumină”, iar în ziua a doua în arena sportivă a Industriei Sârmei.

Cu prilejul conferinței publice a preș. Asoc. ing. I. Floașiu la 29 Iunie 1944, în sala org. „Muncă și Lumină”, s'au executat și un reper-toriu de bucăți muzicale.

Înceiem acest raport cu încredințarea că în cadrul posibilităților de azi am căutat să menținem înălțat steagul cultural și tradițional al Astrei, în mijlocul vitregiei vremurilor pentru ca și în felul acesta să contribuim modest la clădirea viitorului românesc, pe care dorim să-l vedem cât mai trainic și strălucit.

Călimdarul „Astrei”

Mi-se pare cel dintâi călimdar pe 1945 ce mi-se dădu să-l văd apărut, pentru anul ce vine. E vechiul și popularul călimdar al „Foi Poporului”, pornit de Tribuna lui I. Slavici, și astfel, el continuă să apară de 50 de ani.

E adevărat că „Astra” a avut călimdarul ei și mai înainte dar acesta, care e și al „Foi Poporului” e mult mai vechiu, și el poartă pe pagina sa titulară, ca o „marcă” ca un semn de recunoaștere, icoana cea cu partița din Galeș, în care popa cel bătrân, în costum țărănesc rezămat pe podmol citește din călimdar și doi țărani ascultă.. Am arătat altădată și în alt loc, că icoana aceasta păstrează amintirea unui popă adevărat, Părintele Răchitanu, iar ceilalți „țărani”, unul

era notariul Acelenescu, iar celalalt era primarul satului..

„Călimdarul” din acest an îngrijit de cunoscutul scriitor popular PETREA DASCĂLUL, este foarte bine întocmit, bogat, bine tipărit și cu frumoase chipuri. Are peste 200 de pagini și între acestea peste 150 cuprind articole de citit, versuri, învățături gospodărești și de tot felul. E o adevărată enciclopedie plugărească. Pagini de lectură semnează: I. Agărbiceanu, Dr. Ilie Dăianu, Petrea Dascălul, Em. Bucuța, I. Pop Câmpeanu, Ing. Rusu, Ing. Gr. Scridon, N. Nicoară-Dobârceanu, și alții. Prețul e 160 de lei, ceea ce azi răspunde la unul sau două kg. de mere.

PASCU LUDEANU

AGRICULTURA-ECONOMIE-GOSPODARIE

Lipsuri mari

Anul care se apropie de sfârșit și cel în care vom intra, avem de întâmpinat lipsuri mari și grele. Intrăm, sau am și intrat, în vremuri pline de încercări, pe cari trebuie să fim gata a le birui. Fie că se sfârșește războiul în câteva luni, după cum ar fi semne, fie că va mai ține încă, lipsurile de azi nu se vor împușina, ci vor tot spori. Așa că va trebui să fim gata a le lua în piept și a le birui.

Zeci de mii de frați ai noștri au rămas numai cu sufletul în oase în urma distrugerilor bombardamentelor și ale războiului ce a trecut peste multe ținuturi ale țării. Locuințe dărâmate, averi pierdute, sănătate prăpădită, copii orfani, văduve de războiu, lipsa mijloacelor de transport, linii ferate, poduri, tunele aruncate în aer, lipsă de atâtea animale de jug, scumpirea amețitoare a traiului mai ales din cauza lipsei acestor mijloace de transport, pământ nelucrat, lipsa de lemne de foc, — toate stau în fața noastră și cer să sărim în ajutor!

S'au început colecte în toată

țara de către Crucea Roșie, Ministerul Armatei și multe alte asociații de binefacere și ele nu-i îngăduit să rămână fără rezultat. Se colectează rufărie, haine calde, alimente, bani. Va da fiecare cu dragă inimă ce poate, cu gândul că ar fi putut să fie oricare în locul celor lipșiți, și să fi rămas cu nimic.

Lipsurile cele mai mari sunt în Moldova și în Ardealul de Nord, pe unde a trecut războiul. Popula-

ția din aceste ținuturi trebuie mântuită cu orice preț. Statul singur, îngreuiat de sarcini copleșitoare, nu poate întinde tot ajutorul de lipsă. Să fim siguri că dacă milostenia e totdeauna răsplătită, cea către frații ajunși, fără vina lor, în mizeria de azi va fi însușit întoarsă de Dumnezeu. Apelul „Astrei” publicat în numărul trecut să fie urmat de toți, căci e vorba de viața fraților noștri în suferință.

CE FACE GOSPODARUL ÎN DECEMBRIE

Pământul a intrat la odihnă și s'a amorțit sub zăpadă, dar plugarul tot mai cară gunoi peste el. Dacă pământul este svântat și nu a înghețat se mai pot face ogoare pentru primăvară. În păture se controlează porumbul iar în magaziile celelalte cereale, care se lopătează spre a fi ferite de încingere.

Se lucrează mult în pădure. Trunchii drepi de tei, fag, carpen, frasin, stejari ori salcâm, să nu fie stricați pentru foc, ci lăsați pentru lucru.

Tot de pe acum gospodarul își face haraci pentru vie și pentru grădina

și pari pentru pomi sau pentru garduri, cari sunt mai trainici dacă sunt ținuți mai multă vreme în zeamă de piatră vântată.

Dacă nu e zăpadă și ger, în grădina de pomi se pot face plantații de meri, peri și pruni. Pomii bătrâni se curăță de crăci uscate, de mușchi și omizi. Se cercetează fructele puse la păstrare și se scot cele pe cale să se strice.

Dacă zăpada nu a căzut prea mult, e bine să se adune și să se grămădească la rădăcina pomilor.

FELURITE

■ **Dopurile** cu cari astupăm sticlele cu vin, cu ulei, cu siropuri, trebuie fierse bine în apă, înainte de a le folosi. Dacă le punem numai în apă rece, vinul se va oțeli. Pentru că nu se moaie destul, rămân în ele găurele mici prin cari intră aerul.

■ **Mirosul de umezeală** pe care-l prind adeseori grăntele ținute la loc umez se poate scoate dacă le amestecăm cu prav de cărbune. Un sac de prav de cărbune e destul pentru 24 de saci de orz, grâu, porumb, etc. Lăsăm amestecătura două săptămâni, apoi vânturăm grăunțele. Pravul de cărbuni sugă tot mirosul de mucegai. Dar cel mai bun lucru e să nu ținem cerealele la loc umez, să le vânturăm adeseori, aerisindu-le.

■ **Petele de grăsime** ce rămân pe mesele din bucătărie, ies ușor, dacă frecăm scândura cu var stins.

Cetățeni!

Impliniți-vă datoria de a vă înscrie în listele de membri ai comunei Sibiu, până la 7 Decembrie inclusiv.

INFORMAȚIUNI ULTIMELE ȘTIRI

ABONAMENTE:

Pe un an — — — — — Lei 300.—	Instituții și autorități Lei 2.500.—
Pe o jumătate de an — „ 250.—	Abonament de sprijin „ 6.000.—
Pentru negustori și com., 700.—	PREȚUL UNUI NUMĂR „ 7.—

● **Pilda M. S. Regelui Mihai I.** La apelul ce s'a adresat obștei din țară, pentru ajutorarea populației din Moldova și Ardealul de Nord, M. S. Regele Mihai I s'a înscris printre primii cu suma de 3 milioane lei, iar M. S. Regina Mamă Elena, cu 2 milioane lei. Iată cum înțelege Familia noastră Regală să vină în ajutorul țării atunci când ea trece prin greutăți și neajunsuri.

A APĂRUT!

„Calendarul Astei și al Foii Poporului“ pe anul 1945, a apărut de sub tipar zilele acestea, cu un bogat cuprins, pe care îl vom descrie în numărul viitor. Cei cari și-au făcut comenzile din vreme vor primi calendarul la domiciliu prin poștă sau îl pot ridica dela biroul Asociației „Astra“ din Sibiu Str. Șaguna 6. Prețul unui exemplar este de 160 Lei. Cei cari doresc să li se trimită cu poșta vor mai adăuga la acest preț încă 50 Lei — deci în total 210 Lei. Dacă doriți să aveți în casă un calendar bun, cu date exacte asupra târgurilor, mersul vremii (după calendarul de 140 de ani) și cu nutremânt sănătos și potolitor ceasurilor lungi de iarnă, grăbiți-vă. Anul acesta „Calendarul Astei și al Foii Poporului“ a fost alcătuit de d. Petrea Dascălul, unul din cunosătorii firii și însușirilor poporului nostru dela sate. La alcătuirea calendarului pe anul acesta s'a arătat o deosebită grijă, pentruca din cuprinsul lui să poată trage foloase atât cei vârstnici cât și tineretul.

● **A implinit 70 de ani.** La această frumoasă vârstă a ajuns d. Winston Churchill, primul ministru al Mării Britanii. Pentru un muritor de rând, această vârstă n'ar prezenta cineștie ce lucru deosebit, care ar merita să stăruiești asupra lui. Socolind însă, că este vorba de vârsta unui om care a trăit, din frageda copilărie, o viață de adânci frământări de luptă pentru asigurarea unei sorți mai bune pentru popoarele lumii — faptul se învrednicește de toată atențiunea. Gazetar ilustru, orator de mână întâia și mare bărbat european, d. Winston Churchill strânge în jurul său cele mai călduroase urări de bine și sănătate din partea întregii lumii, care îi datorește recunoștință pentru tot ceea ce a făcut în cursul frumoasei sale vieți de 70 de ani. Poporul român se grăbește și el să dea glas simțămintelor sale alese, pentru primul ministru al mării noastre națiuni aliate din apus.

● **O cumplită foamete** s'a iscat la Budapesta (capitala Ungariei), anunță ultimele știri. Distruse fiind o bună parte din căile de comunicație și podurile de peste Dunăre, populația din Budapesta se vede în situația de a nu putea fi alimentată cu cele necesare asigurării traiului de pe o zi pe alta.

Valul de bombardamente cari se abat zilnic asupra capitalei maghiare, face populația să-și petreacă tot timpul în pivnițe și în adăposturi, astfel că e ușor de lămurit situația care stăpânește viața Budapestei.

● **Tifosul exantematic în capitală.** În ziarul „Semnalul“, citim următoarea informație: „Nu voim să punem pe gânduri celitorii, dar trebuie să ne facem datoria să atragem atențiunea, că în București a apărut tifosul exantematic... Ivirea acestei boale necrutătoare, îngrijorează cu atât mai mult, cu cât ne aflăm în pragul iernii — sezon prielnic pentru răspândirea acestei boli. Să nădăjduim că doctorii se vor pune pe muncă, pentru a înlătura primejdia ce amenință populația capitalei noastre.

● **Pomenirea Mitropolitului Andrei Șaguna,** s'a făcut și anul acesta cu toată cinstea cuvenită, în seara zilei de 30 Noembrie a. c., printr'o frumoasă serbare organizată de studenții Academiei teologice „Andrei Șaguna“, din Sibiu, în sala festivă a Prefecturii județului, de față fiind cele mai alese figuri ale vieții noastre obștești, în frunte cu I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae al Ardealului.

● **Pregătiri pentru alegerile administrative.** În legătură cu alegerile administrative ce urmează a avea loc în capitală. Ministerul de interne a dat ordin, ca listele ce se vor alcătui cu alegătorii îndreptățiți la vot să se întocmească în prezența magistraților dela Curțile Administrative.

● **Pomenirea lui Nicolae Titulescu.** Miercuri 6 Decembrie a. c., cu prilejul praznicului Sfântului Nicolae, s'a oficiat la Biserica din Str. Bătiștei, din București un parastas pentru pomenirea memoriei marelui bărbat de stat Nicolae Titulescu.

● **Lăudabila faptă a unui comerciant român.** D. Vasile Hoza comerciant din Sibiu, a pus la dispoziția Oficiului protopopesc român unit, suma de lei 200.000 pentru ajutorarea sinistratilor din Ardealul de Nord, care sumă să fie împărțită în patru părți egale la cele patru Consistoare din: Blaj, Cluj, Oradea și Baia mare. Jerfa aceasta să servească de pildă și altora, cărora le zace la inimă suferințele fraților de acelaș sânge, și bunul Dumnezeu să răspândească din belșug gestul frumos al dlui Hoza.

Victor Aron, protopop

● **Redeschiderea cursurilor la Institutul de Cultură Italiană.** La Institutul de Cultură Italiană, Secțiunea Sibiu, se fac din nou înscrieri pentru cursurile de limbă și de cultură italiană Cursurile, sub conducerea dlui prof. Umberto Cianciolo, directorul institutului, vor începe în ziua de 4 Decembrie la sediul Institutului (str. Șaguna 8, palatul „Astra“).

Biblioteca Institutului, înzestrată cu aproape 2000 de volume și în strânsă legetură cu cea a sediului central din București (de aproape 12.000 de volume), funcționează zilnic dela 10—13 și dela 15—19. Taxa de înscriere la cursuri este de 1000 de lei; studenții și elevii, se bucură de o reducere de 50% (lei 500, care se pot plăți și în două rate). Înscrierile se pot face în fiecare zi la Secretariatul Institutului în str. Șaguna 8 (telefon 83 B), dela 10—13 și dela 15—19.

URMĂRIND RĂZBOIUL LUMII...

Situația politică și militară a săptămânii

Cercurile militare ale națiunilor angajate în războiul de față își îndreaptă atențiunea deosebită pe teatrul de luptă din Ungaria și din Apus.

Pe frontul din Ungaria trei armate sovietice se află în plină ofensivă, mai ales pe frontul din miază-zi. La miază noapte, o altă armată de sub conducerea generalului Petrov, se silește să pătrundă tot mai adânc în regiunea muntoasă a Cehoslovaciei, pentruca de acolo, împreună cu cele trei armate cari luptă pe frontul de miază-zi, să facă încercuirea Budapestei.

Simțind această mișcare a trupelor sovietice, forțele germano-maghiare grăbesc retragerea lor din gura cleștelui care se strânge tot mai mult în jurul capitalei maghiare.

Pe de altă parte, telegramele anunță, că trupele române, au reușit să-și asigure bune poziții în capul de pod deschis peste râul Bodrog.

Mai la miază-zi, armatele Marelui rus Malinovskiy atacă cu înverșurare în regiunea orașului Miskolc.

O ofensivă puternică a deslănțuit zilele acestea armata mareșalului Talbukin, comandantul celui de al treilea front ucrainian, armată care a forțat trecerea Dunării, ocupând orașele ungare Mohacz și Pecz, eliberând astfel, în întregime malul de apus al Dunării.

După cum întrevăd experții militari, armatele conduse de mareșalul Tolbukin și generalul Petrov, ținesc să atîngă chiar Viena, (capitala Austriei), lăsând mareșalului Malinovskiy sarcina de a ataca, cu forțele sale, Budapesta.

Armata jugoslavă de sub comanda mareșalului Tito, își continuă și ea ofensiva, eliberând mai multe localități și amenință a continua lupta pe pământul Ungariei.

Pe frontul din Apus

Trupele anglo-americane cari luptă pe frontul din apus, au reușit să facă progrese simțitoare pe linia care leagă cele două mari centre germane Aachen și Colognia. În aceste lupte infanteria americană a dat dovadă de strălucite fapte de arme.

Aviația anglo-americană continuă să bombardeze fără încetare importante centre industriale din regiunea Ruhr, fapt care pune pe gânduri înaltul comandament german.

Pe frontul din Italia, aliații au reușit, cu bune rezultate, forțele italo-germane, făcând mai mulți prizonieri împreună cu un important material de război.

În Oceanul Pacific, aviația germană a bombardat mai multe vase de război și de transport japoneze.

Grijiți de creșterea copiilor!

(Urmare din pag. 1-a)

și le-am invins!... Să ne gândim numai la vremurile istoriei suferințelor noastre din Ardeal. Peste o mie de ani au suferit românii ardeleni stăpânirea grea și nemiloasă, ungurească, și tot am ajuns să vedem ziua unirii neamului românesc. La toate astea, însă, am rezistat datorită tăriei noastre sufletești.

Foamea, frigul și alte necazuri se infig mai ușor și mai repede.

Tăria sufletească, această avere, nu ne-o poate nimeni lua; iar dacă totuși, cineva va încerca să ne răpească acest tezaur, va întâlni în cale dârzenia de veacuri românească, și tăria noastră de totdeauna.

Se pare, totuși, astăzi, că poporul nostru, ar căuta refugiul zilelor grele, în altă parte decât în sufletul său. Scăparea însă, e în noi. Dacă sufletul ne este slab, el ne va prăbuși în prăpastie, întocmai ca fundamentul slab al unei case prost construite.

Dacă trupul nostru se prăbușește la pământ când nu-l hrănim, la fel, va cădea și din aceiași cauză, sufletul nostru.

Când spunem creștere, nu mă gândesc numai la școală, — instituția sfântă a neamului, — care poartă în mâinile sale destinele lui ci mă gândesc la tot timpul petrecut de copil până când ajunge să se conducă singur, adică să devină om care își dă seama de restul său în viață.

Dacă școala va fi rea, viitorul neamului va fi rău. Dacă, din contră, ea va fi bună, atunci să nu ne fie teamă; căci nu trebuie să uităm un lucru: „Cum va fi creșterea copiilor noștri

de azi, așa va fi viitorul neamului nostru“.

Timpurile ce vor urma, vor preținde omului multă învățătură și cuminenie. Sau, aceste lucruri nu se cumpără din târg. Ele se câștigă cu greu, prin exemplul frumos al familiei față de copil. Faptele părinților, — bune sau rele, vor trece mai departe în sufletul copiilor, — căci spune un vechiu proverb românesc, „Așchia nu sare departe de copac“.

Atât pentru familie: Exemplul frumos, evlavie, cinste, muncă, sarguință și răbdare.

Cu aceste calități trebuie trimis copilul la școală! Școala nu e de disprețuit. Ea este hambarul neprețuit al neamului, de unde oricine și oricând poate să se înfrupte cu învățătură.

Omul fără școală, umblă, în viața lui, ca o luntre pe apă, fără cârmaci.

Statul nostru, și-a fixat printre marile reforme și o reformă a învățământului nostru românesc. Suntem în așteptarea unor ușurări pentru părinții cu mulți copii la școli; ca micșorarea taxelor, estinirea cărților și altele.

Dar acestea nu pot veni așa de ușor. Statul are deocamdată griji mari, de aceea, să fim cu răbdare căci toate se vor face la timpul său.

Până atunci să nu uităm că avem o mare datorie pentru copiii noștri: aceia de a-i crește, a-i crește buni români, știutori de carte și cu frica lui Dumnezeu, — căci nu trebuie să uităm, că oriunde vom fi puși să muncim, fie chiar și numai cu mâinile, buna creștere nu strică nimănui.

Grijiți deci de creșterea copiilor!

Prof. Dimitrie D. Roman